

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางด้านภูมิประเทศ อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติ สถานที่โบราณทางประวัติศาสตร์รวมถึงประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์อันทรงคุณค่า แม้แต่อาหารไทยที่ปัจจุบันนี้ได้ก้าวไปสู่ความเป็นสากลมากขึ้น กล่าวได้ว่าประเทศไทยเรามีทรัพยากรที่สามารถดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวจนเป็นแหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม ยืนยันได้จากผลการสำรวจของนิตยสาร Travel + Leisure (2551) ซึ่งเป็นนิตยสารที่ให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว ได้ร่วมกับบริษัท Harris Interactive ซึ่งเป็นบริษัทที่มีความชำนาญด้านการวิจัยของสหรัฐอเมริกา โดยสำรวจความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวในกลุ่มสมาชิกที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ รวมทั้งภาคธุรกิจบริการ ตั้งแต่วันที่ 16 มกราคม-22 มีนาคม 2551 พบว่ากรุงเทพมหานครได้รับเลือกเป็นสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับการเดินทางเพื่อท่องเที่ยวและพักผ่อนมากที่สุด (World's Best City) และจังหวัดเชียงใหม่ยังได้รับการโหวตเป็นเมืองน่าเที่ยวที่สุดอันดับ 3 ของทวีปเอเชียด้วย นอกจากนี้ กรุงเทพมหานครยังได้รับการโหวตจากนิตยสาร Conde Nast Traveller (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2551) ว่าเป็นเมืองน่าท่องเที่ยวที่สุดในโลกเป็นอันดับ 4 ในฐานะที่เป็น “Land of smiles”

จากการสำรวจที่ผ่านมาการท่องเที่ยวจึงเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญและมีบทบาทอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศตลอดมาและได้รับการส่งเสริมการท่องเที่ยวจากภาครัฐและเอกชนทำให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากการเติบโตของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ทั่วทุกภูมิภาคและสินค้าทางการท่องเที่ยวรวมทั้งการขยายตัวของตลาดท่องเที่ยว ซึ่งอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนอกจากจะสามารถสร้างงานอาชีพให้กับประชาชน สร้างรายได้เป็นจำนวนมากแล้วยังกระจายรายได้ เกิดการผลิตเป็นวงจรหมุนเวียนไปสู่ธุรกิจต่าง ๆ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยตรง เช่น ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจขนส่ง ธุรกิจบริการอาหารและเครื่องดื่ม ธุรกิจที่พักแรม ธุรกิจจำหน่ายของที่ระลึก ธุรกิจการธนาคาร ธุรกิจร้านค้าปลีก ธุรกิจเรือท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวโดยอ้อม เช่น ธุรกิจการก่อสร้างที่พัก ร้านอาหาร ธุรกิจผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ธุรกิจการบริการ และธุรกิจผลิตสินค้าที่ระลึก ทำให้เกิดการหมุนเวียนของกระแสการเงินไปทุกระดับของสังคมอย่างทั่วถึงเช่นกันและเสริมสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจของประเทศ ดังคำกล่าวของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ที่ว่า “...รายได้จากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวสามารถกระจาย

ไปอย่างทั่วถึงประชาชนทุกคน นอกจากนี้ รายได้ที่ยังมองไม่เห็นและมีมูลค่าที่ประมาณไม่ได้ ได้แก่ ความชื่นชมของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศต่อชนบทรอบเนินม ะเพณี วัฒนธรร และวิถีชีวิตของคนไทย” (ศรัญยา วรากุลวิทย์, 2546, น. 6-8)

เมื่อมีอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจึงทำให้กระแสมานิยมในการท่องเที่ยว ปัจจุบันมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉลี่ยการท่องเที่ยวของโลกในช่วง 40 ปีที่ผ่านมา มีอัตราเพิ่มขึ้นประมาณ 11 ล้านคนต่อปี ซึ่งองค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO) ได้สรุปสถานการณ์ของการท่องเที่ยวโลก ดังต่อไปนี้

พ.ศ. / ค.ศ.	จำนวนนักท่องเที่ยวทั่วโลก/ล้านคน
2493/1950	25
2503/1960	69
2513/1970	166
2523/1980	286
2533/1990	458
คาดการณ์	
*2543/2000	668
*2553/2010	1,006
*2563/2020	1,561

จึงทำให้เกือบทุกประเทศทั่วโลกใช้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเร่งรัดและส่งเสริมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ ประเทศไทยเองก็ให้ความสำคัญดังจะ เห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (2520-2524) ที่ถือว่าเป็นแผนพัฒนาฯ แรกที่ระบุถึงการกำหนดแผนพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจนมาถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 (2550-2554) ก็ยังคงให้ความสำคัญในเรื่องของการท่องเที่ยวและมีแผน ในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเช่นกัน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ, 2551)

... (3) การปรับโครงสร้างภาคบริการ ให้เป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประเทศ โดย พัฒนาการท่องเที่ยวไทย ให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ของภูมิภาค บนฐานความโดดเด่นและหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรร และความเป็นไทย...

...พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของธุรกิจและบริการที่มีศักยภาพให้เป็นที่ยอมรับ นำเชื่อถือ และตอบสนองความต้องการของตลาดโลก...

...ส่งเสริมตลาดการท่องเที่ยวและกลุ่มลูกค้าธุรกิจบริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาฐานตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพ เช่น ตลาดรัสเซียและกลุ่มประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของรัสเซีย ตลาดตะวันออกกลาง และตลาดนักท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม โดยอาศัยเครือข่ายความร่วมมือทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดร่วมกัน...

จากอดีตถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้รับประโยชน์อย่างมากจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากทั้งจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แต่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยก็ใช้ว่าจะมีความราบรื่นไปตลอดแต่ยังต้องเผชิญกับสถานการณ์และวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจหรือภัยพิบัติต่าง ๆ ทั้งที่เป็นวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในต่างประเทศซึ่งย่อมจะส่งผลต่อการเดินทางและการตัดสินใจท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว เช่น ในปี 2544 ผลกระทบจากวิกฤตการณ์ 911 ในสหรัฐอเมริกา หรือวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศ เช่น ปี 2535 เกิดเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ วิกฤตการณ์เหล่านี้ต่างมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งสิ้น หากย้อนหลังกลับไป 10 ปี สถานการณ์และวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยมีดังนี้

ตารางที่ 1.1

สถานการณ์และวิกฤตการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย

พ.ศ.	วิกฤตการณ์	ผลกระทบ
2540	- เกิดวิกฤตเศรษฐกิจเอเชีย “Asian Economic Crisis”	- ส่งผลให้ค่าเงินบาทตกต่ำจาก 25 บาท: 1\$US ในปี 2539 เป็น 31 บาท และ 41 บาท: 1\$US ในปี 2540 และ 2541 ตามลำดับ
2544	- วินาศกรรม 11 กันยายน (9/11) เกิดการก่อการร้ายในสหรัฐอเมริกา เป็นเหตุการณ์วินาศกรรมของการปล้นเครื่องบินในสหรัฐอเมริกา โดยเครื่องบินพาณิชย์ (จากสายการบินอเมริกัน แอร์ไลน์ และสายการบินยูไนเต็ด แอร์ไลน์) ได้ชนเข้ากับตึกเวิลด์เทรดเซ็นเตอร์และเพนตากอน	- ทำให้ชาวต่างประเทศมีการเดินทางลดน้อยลงเนื่องจากวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศหลักทางเศรษฐกิจจึงส่งผลกระทบด้านการเงินไปทั่วโลกและความไม่เชื่อมั่นในการเดินทางโดยสายการบิน พร้อมทั้งมีความหวาดกลัวที่จะทำการเดินทาง

ตารางที่ 1.1 (ต่อ)

พ.ศ.	วิกฤตการณ์	ผลกระทบ
2545	- เกิดเหตุวินาศกรรมที่เกาะบาหลี อินโดนีเซีย (Bali Bomb) 12 ตุลาคม	
2546	- การระบาดของโรคซาร์ในเอเชีย (SARS = Severe Acute Respiratory Syndrome)	- จากข้อมูลการระบาดที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และมียอดผู้เสียชีวิตเพิ่มขึ้นอยู่ตลอด รวมทั้ง เชื่อว่าวิธีการแพร่กระจายของโรคซาร์ (ปอด บวมมรณะ) นี้เป็นจากการสัมผัสใกล้ชิดและ ทางลมหายใจ ทำให้องค์การอนามัยโลก ตัดสินใจประกาศเตือนเรื่องโรคซาร์ไปทั่วโลก และแนะนำให้พิจารณาเลื่อนการเดินทางไป ยังบริเวณที่มีการระบาดของ โดยเฉพาะ ประเทศในแถบเอเชีย
2547	- การระบาดของโรคไข้หวัดนก (Bird Flu) ในเอเชียและทั่วโลก - เหตุการณ์ความไม่สงบในภาคใต้ ปล้นปืน/กรือเซะ/ตากใบ - ธรณีพิบัติภัยสึนามิ 26 ธันวาคม ใน 5 จังหวัดทางภาคใต้ ได้แก่ สตูล ตรัง กระบี่ พังงาและภูเก็ต	- ส่งผลทางด้านการค้า การพาณิชย์ และการ ท่องเที่ยวประชาชนมีความระมัดระวังในการ เดินทางและการรับประทานอาหารมากขึ้น จึง ทำให้การเดินทางท่องเที่ยวลดน้อยลง - แหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งอันดามันของไทยถูก ทำลาย นักท่องเที่ยวเสียชีวิตจำนวนมาก - ส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวบางกลุ่มในการ ตัดสินใจเดินทางมายังประเทศไทย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวที่เดินทางเป็นครั้งแรก (First Visit)
2549	- เกิดรัฐประหารในประเทศไทย 19 กันยายน (Thailand Coup d' etat)	- ส่งผลให้ค่าเงินบาทและระดับความน่าเชื่อถือ ลดลง

แม้ว่าในแต่ละปีจะเกิดเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวบ้าง แต่ไม่รุนแรงเท่ากับปี 2547 ที่ประเทศไทยต้องตกอยู่ในช่วงภาวะวิกฤต อันเกิดจากเหตุการณ์ธรณีพิบัติสึนามิ (26 ธันวาคม 2547) ครั้งรุนแรงและครั้งแรกที่ประเทศไทยได้ประสบ ทำให้เกิดความเสียหายต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวประมาณ 73,000 ล้านบาท (ปาริชาติ บุญคล้าย, 2548, น. 4)

โดยในปี 2548 (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2548) หลังจากเหตุการณ์พิบัติสึนามิ การท่องเที่ยวของไทยได้รับผลกระทบทำให้ในไตรมาสแรกชะลอตัวลงอย่างรุนแรง (-10%) แต่สถานการณ์เริ่มฟื้นตัวในไตรมาสที่สองโดยมีการชะลอตัวน้อยลง (-1%) และปรับตัวมาอยู่ในแนวนวกในช่วงครึ่งปีหลัง โดยเติบโตขึ้นร้อยละ 2 และ 4 ในไตรมาสที่สามและไตรมาสที่สุดท้าย ทำให้ในปี 2548 มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 11.52 ล้านคน ลดลงร้อยละ 1.15 และมีรายได้ 367,380 ล้านบาท ลดลงร้อยละ 4.42

ส่วนผลจากการฟื้นตัวจากผลกระทบเหตุการณ์ธรณีพิบัติสึนามิทำให้ช่วงครึ่งปีแรกของปี 2549 (กองกลยุทธ์การตลาด, 2549) มีอัตราการเติบโตขึ้นกว่าร้อยละ 30 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 4.78 ล้านคน และในช่วงไตรมาสที่สามก็มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.79 แม้ว่าจะมีเหตุการณ์วิกฤตการก่อรัฐประหารภายในประเทศในวันที่ 19 กันยายน 2549 ก็ตาม ส่วนในไตรมาสที่สี่ ระยะเวลายังคงได้รับผลกระทบจากการเมืองอย่างต่อเนื่อง แต่หลังจากเดือนตุลาคม เป็นต้นมาอัตราการขยายตัวกลับเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.45 เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ทำให้ในปี 2549 มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 13.82 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.01 และมีรายได้ 487,100 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.59 แต่ผลจากเหตุการณ์ลอบวางระเบิดในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลในช่วงปลายปี 2549 ทำให้อัตราการขยายตัวในไตรมาสแรกของปี 2550 (สิรินาถ นุชชัยเหล็ก, 2551) เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 5.76 ลดลงจากไตรมาสสุดท้ายของปี 2549 ถึงร้อยละ 11.97 และเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.44 ในไตรมาสที่สอง เนื่องจากความขัดแย้งทางการเมืองและความไม่สงบภายในประเทศไทยบวกกับการลอบวางระเบิดที่สนามบินฮีทโธรว์และกลาสโกว์ในสหราชอาณาจักร โดยหลังจากที่มีการจับกุมผู้ต้องสงสัยที่จะเดินทางจากอังกฤษไปสหรัฐอเมริกาได้ในลอนดอนและเบอร์มิงแฮม ทำให้สายการบินในยุโรปต่างยกเลิกเที่ยวบิน โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษมีการสั่งเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยตามท่าอากาศยานทุกแห่งของอังกฤษและทุกเที่ยวบิน และสายการบินบริติช แอร์เวย์ ห้ามผู้โดยสารนำกระเป๋ากันภัยขึ้นเครื่อง โดยอนุญาตให้นำสิ่งของติดตัวได้บางส่วน เฉพาะที่ผ่านการตรวจแล้วเท่านั้น เช่น เอกสารเดินทางและแว่นตา เป็นต้น (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์, 2549) ส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐอ่อนตัวลงทำให้นักท่องเที่ยวยุโรปและสหรัฐอเมริกาชะลอการเดินทาง และส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทยเพราะนักท่องเที่ยวทั้งสองกลุ่มก็ถือได้ว่าเป็นกลุ่ม

นักท่องเที่ยวหลักของไทย แต่ในไตรมาสที่สามและสี่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ในอัตราร้อยละ 2.69 และ 8.84 ตามลำดับ

ส่วนในปี 2551 มีผลกระทบต่อเนื่องจากความไม่สงบใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้และความคลุมเครือเรื่องการเมืองที่มีการเริ่มต้นมาตั้งแต่เดือนกันยายน 2548 และถือเป็นจุดเริ่มต้นของความขัดแย้งที่ส่งผลมาจนถึงปัจจุบัน พร้อมทั้งการเริ่มต้นการชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย ในวันที่ 25 พฤษภาคม 2551 และมีท่าทีว่าจะยืดเยื้อนานหลายเดือน โดยเฉพาะในช่วงครึ่งปีหลังระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนธันวาคมมีเหตุการณ์ความขัดแย้งหลักเกิดขึ้นสามเหตุการณ์ที่ส่อเค้าทวีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากมีกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) เพิ่มขึ้นมาอีกกลุ่มหนึ่ง โดยตั้งตัวขึ้นมาเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยอย่างเห็นได้ชัด เพราะกลุ่ม นปช. นั้นถือได้ว่าเป็นฝ่ายสนับสนุน พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร (ไชยา ยิ้มวิไล, 2551, น. 6) และชุดรัฐบาลในนามของพรรคพลังประชาชนนั่นเอง แต่แล้วเหตุการณ์แรกได้เกิดขึ้นเมื่อเวลา 00.00 น. ของวันที่ 1 กันยายน 2551 ความรุนแรงก็เกิดขึ้นต่อเนื่องจนมาถึงวันที่ 2 กันยายน 2551 ซึ่งกลุ่ม นปช. ที่ได้ปักหลักปราศรัยสนับสนุนและให้กำลังใจรัฐบาลอยู่ที่ท้องสนามหลวงได้เคลื่อนพลจากสนามหลวงมาตามถนนราชดำเนิน เข้าปะทะกับกลุ่มพันธมิตรฯ บางส่วนที่ปักหลักชุมนุมที่สะพานมัฆวานรังสรรค์ โดยทั้งสองฝ่ายต่างก็มีอาวุธทั้งที่มีการคาดการณ์ว่าได้เตรียมมาก่อนและทั้งที่สามารถหาได้ในขณะนั้น เช่น ท่อนไม้ เหล็กแป๊บ มีด ด้ามธง หลังจากนั้นก็มีทั้งเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบจลาจลและทหารจำนวน 4 กองร้อย จากกองทัพบก เข้ามาช่วยควบคุมสถานการณ์จนสงบลงในเวลา 02.50 น. ของวันที่ 2 กันยายน 2551 การปะทะกันในครั้งนี้ทำให้มีผู้บาดเจ็บ จำนวน 43 ราย และเสียชีวิต จำนวน 1 ราย จากเหตุการณ์ความรุนแรงดังกล่าวได้เพิ่มผลกระทบและความเสียหายเป็นทวีคูณ เนื่องจากรัฐบาลสมัยนั้นที่มีนายสมัคร สุนทรเวช ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.) ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากมีกลุ่มบุคคลดำเนินการให้เกิดความวุ่นวาย กระทบความเรียบร้อยต่อประชาชนและความมั่นคงของรัฐ กระทบต่อพัฒนาการประชาธิปไตย พร้อมกันนั้นนายกรัฐมนตรียังมีการออกข้อกำหนด ดังนี้

1. ห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมั่วสุมกัน ณ ที่ใด ๆ ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร หรือกระทำการใดเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย

2. ห้ามการเสนอข่าว การจำหน่ายหรือทำให้แพร่หลายซึ่งหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์หรือสิ่งอื่นใด ที่มีข้อความอันทำให้ประชาชนเกิดความหวาดกลัว หรือเจตนาบิดเบือนข้อมูลข่าวสารทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสถานการณ์ฉุกเฉิน จนกระทบความมั่นคงของรัฐ และ ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนทั่วราชอาณาจักร

3. ห้ามการใช้เส้นทางคมนาคม หรือการใช้นานพาหนะ หรือกำหนดเงื่อนไขในการใช้เส้นทางคมนาคม หรือการใช้นานพาหนะ ทั้งนี้ตามหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินกำหนด

4. ห้ามใช้อาคารหรือเข้าไป หรืออยู่ในสถานที่ใด ๆ หรือห้ามเข้าไปในพื้นที่ใด ๆ ตามที่หัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินกำหนด

5. ให้อพยพออกจากพื้นที่ที่กำหนดเพื่อความปลอดภัยของประชาชน หรือห้ามผู้ใดเข้าไปในพื้นที่ ทั้งนี้ตามหัวหน้าผู้รับผิดชอบในการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉินกำหนด

ผลที่เกิดจากวิกฤตการณ์เมืองและการออกข้อกำหนดของนายกรัฐมนตรีในครั้งนี้มีความสูญเสียและรุนแรงมาก จนมีหลายฝ่ายบอกว่าวิกฤตที่เกิดขึ้นมีผลกระทบยิ่งกว่าการเกิดธรณีพิบัติสึนามิในปี 2547 โดยภาวะวิกฤตทางการเมืองได้ส่งผลกระทบไปทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะ

1. **ด้านเศรษฐกิจ** การค้า การลงทุน ที่มีผลกระทบต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) 0.2-0.37% ทำให้ต้องปรับตัวเลขขยายตัวของเศรษฐกิจจาก 5.6% เหลือ 5.2-5.3% แยกเป็นผลกระทบจากการลงทุนลดลง 1,000-2,000 ล้านบาท และการส่งออกลดลง 10,000-24,000 ล้านบาท (มติชนสุดสัปดาห์, 2551, น. 7)

2. **ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ** เมืองไทยเคยได้รับฉายาจากต่างประเทศว่าเป็น “Land of smiles” (สยามเมืองยิ้ม) แต่ปัจจุบันกำลังจะเปลี่ยนเป็น “เมืองอันตราย” เพราะทางกระทรวงต่างประเทศแต่ละประเทศรวมทั้ง 14 ประเทศ อาทิเช่น สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย จีน ไต้หวัน ญี่ปุ่น อังกฤษ ฝรั่งเศส เดนมาร์ก นิวซีแลนด์ สวิตเซอร์แลนด์ นอร์เวย์ เบลเยียม ได้ประกาศแจ้งแก่ประชาชนของตัวเองให้ระงับการเดินทางมายังประเทศไทย หรือหากไม่มีความจำเป็นต้องเดินทางมากรุงเทพฯ ในระยะนี้ ขอให้มีการเลื่อนการเดินทางออกไปก่อน หรือหลีกเลี่ยงการเดินทางมายังประเทศไทย จนกว่าสถานการณ์ภายในประเทศไทยจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติ และประกาศ Travel warning มีผลให้บริษัทประกันภัยจะไม่รับคุ้มครองใด ๆ ทั้งสิ้น หากนักท่องเที่ยวได้รับอันตราย

3. **ด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว** โดยมีการคาดการณ์ว่า (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2551) ตลาดนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาลดลงประมาณกว่าร้อยละ 10-20 และสูญเสียรายได้ประมาณ 35,000-70,000 ล้านบาท และผลต่อเนื่องจากการที่แต่ละประเทศห้ามประชาชนของตัวเอง ห้ามเดินทางมายังประเทศไทยส่งผลให้ในช่วงที่กำลังจะเป็นฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) กลุ่มนักท่องเที่ยวกลุ่มใหญ่ กลุ่มสัมมนา และกลุ่มอินเซนทิฟ ทำการยกเลิกการท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากและเปลี่ยนเส้นทางเดินทางไปยังประเทศเพื่อนบ้านแทน รวมทั้งการเดินทางแบบเครื่องบินลำก็ได้ถูกยกเลิกเช่นกัน จากการเก็บสถิติล่าสุด นางพรศิริ มโนหาญ

ผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กล่าวว่า ตั้งแต่ต้นเดือนกันยายน ถึงวันที่ 10 กันยายน เท่านั้น นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาเพียงประมาณ 195,000 คน รายได้หายไปมากถึงประมาณ 2,700 ล้านบาท ซึ่งความเสียหายนี้คำนวณจากนักท่องเที่ยวเฉลี่ยประมาณ 9 วันต่อคนที่มามีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยวันละ 4,200 บาทต่อคนต่อวัน ซึ่งการท่องเที่ยวได้ตั้งเป้าไว้ว่าปี 2551 นี้จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาเที่ยวสูงถึงนับล้านคนและสร้างรายได้สูงถึง 700,000-800,000 ล้านบาท (พระอาทิตย์สาธิต (แสงแดด), 2551)

4. **ด้านสังคม** ทำให้คนในชาติไม่มีความสามัคคีและขัดแย้งและเข่นฆ่ากันเอง มีการแบ่งพรรคแบ่งพวก เนื่องจากมีความคิดเห็นทางการเมืองที่ไม่ตรงกัน

5. **ด้านสุขภาพจิต** หลังจากเกิดภาวะวิกฤตทางการเมืองแล้วทางโรงพยาบาลจิตเวช นครพนมมีรายงานถึงผู้ป่วยที่เข้าไปรับการรักษาจากปกติมีเพียงวันละ 90 ราย เพิ่มขึ้นเฉลี่ยเป็นวันละ 100 กว่าราย โดยส่วนมากเป็นผู้ป่วยที่เป็นโรคเครียดจากการเมือง มีอาการคิดฟุ้งซ่าน นอนไม่หลับ และพบว่ามักเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่องทั้งจาก โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่ อินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้ป่วยเหล่านี้มักจะมีอารมณ์ร่วมกับข่าวมากเกินไป ด้านผู้อำนวยการสถาบันรามจิตติ อมรวิทย์ นาคทรพรพ ได้ให้ความเห็นว่า “เวลานี้ผู้ใหญ่ในสังคมไทยเป็นโรคศักดิ์ศรีบกพร่อง ไม่ยอมกันแม้แต่ก้าวเดียว สถานการณ์การเมืองในตอนนี้นำไปสู่สังคมโดยรวมเกิดความเครียด เพราะแต่ละฝ่ายไม่ยอมผ่อนปรนและเสียสละ” (สกุ๊ปหน้า 1, 2551, น. 5) ส่วนงานวิจัยก็พบว่าเด็กไทยรุ่นใหม่สามารถปรับตัวต่อปัญหาได้น้อยลง มีอารมณ์เปราะบางมากขึ้น ทำให้กลายเป็นคนแพ้ไม่เป็น จึงทำให้เกิดปัญหาต่อไปได้ในอนาคต

6. **ด้านความเสียหายต่อทรัพย์สิน** ขณะที่กลุ่ม นปช.ได้ทยอยกลับไปหลังจากมีกลุ่มตำรวจและทหารเข้ามาควบคุมความสงบ พื้นที่ที่มีการปะทะกันหน้าสำนักงานองค์การสหประชาชาติ หรือยูเอ็นนั้นทำให้รถยนต์ของผู้ชุมนุมที่จอดอยู่บริเวณดังกล่าวประมาณเกือบ 10 คันได้รับความเสียหาย โดยรถยนต์บางคันได้ถูกจัดฝากระโปรงรถเปิดทิ้งไว้ รวมทั้งสภาพถูกทุบกระชกแตกรอบคัน ถูกทุบตัวถัง และรอยขีดข่วน

เหตุการณ์ที่สองเกิดขึ้นจากการสลายการชุมนุมหน้าอาคารรัฐสภา ในวันที่ 7 ตุลาคม 2551 เป็นเหตุการณ์ที่กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยปิดล้อมอาคารรัฐสภาในวันที่ 6 ตุลาคม 2551 เพื่อต้องการให้คณะรัฐมนตรีซึ่งนำโดยนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ไม่สามารถแถลงนโยบายต่อที่ประชุมรัฐสภาได้ โดยให้เหตุผลว่า รัฐบาลขาดความชอบธรรมที่จะเข้ามาบริหารประเทศและไม่ต้องการให้มีการแก้รัฐธรรมนูญเพื่อฟอกความผิดให้กับตัวเองและพวกพ้องได้ โดยเวลาประมาณ 06.20 น. ของเช้าวันที่ 7 ตุลาคม 2551 ตำรวจได้ระดมยิงแก๊สน้ำตากว่า 100 นัดเข้าไปใส่ผู้ชุมนุมเพื่อเป็นการเปิดเส้นทางให้คณะรัฐมนตรีและสมาชิกรัฐสภาเข้าไปประชุมยังรัฐสภาได้

และในเวลาประมาณ 14.00 น. นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ได้ทำการแถลงนโยบายเสร็จโดยไม่มีพรรคฝ่ายค้านอย่างพรรคประชาธิปัตย์เข้าร่วมการประชุมในครั้งนี้ เหตุการณ์ยิ่งแก่งน้ำตาที่เกิดขึ้นในช่วงเช้าทำให้ผู้ชุมนุมเกิดความไม่พอใจจึงทำการปิดกั้นประตูทางออกของรัฐสภาไว้แทบทุกทาง ทำให้ ส.ส. และ ส.ว. ไม่สามารถออกจากรัฐสภาได้ ตำรวจจึงได้ใช้แก๊สน้ำตาสกัดผู้ชุมนุมอีกหลายนัดเพื่อเปิดทางให้ ส.ส. และ ส.ว. ออกจากรัฐสภาได้ เหตุการณ์ปะทะกันระหว่างตำรวจและผู้ชุมนุมเกิดขึ้นตั้งแต่เช้าของวันที่ 7 ตุลาคม จนกระทั่งหัวค่ำในวันเดียวกันทำให้มีผู้บาดเจ็บกว่า 443 ราย มีการสูญเสียอวัยวะแขนขาขาด 4 ราย สูญเสียมือเท้า 4 ราย ตาบอด 1 ราย และเสียชีวิตอย่างน้อย 2 ราย (สนุกดอทคอม, 2551)

เหตุการณ์ที่สามที่เกิดขึ้นถือว่าเป็นสร้างผลกระทบอย่างรุนแรงให้กับประเทศไทย เนื่องจากกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย กว่า 1,000 คน เดินทางด้วยรถยนต์ส่วนตัวเข้าสู่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ได้ทำการปิดสนามบินสุวรรณภูมิเพื่อกดดันและขัดขวางการเดินทางกลับของนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์และรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหม โดยไม่ให้เครื่องบินของนายสมชายสามารถลงจอดได้ ซึ่งเดินทางกลับจากประเทศเปรูหลังการเข้าร่วมประชุมเอเปคและปิดสนามบินดอนเมืองที่ถือว่าเป็นท่าเทียบรัฐบาลชั่วคราวด้วย โดยกลุ่มพันธมิตรฯ จะปักหลักชุมนุมไปจนกว่านายสมชายจะลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นอกจากนั้นกลุ่มพันธมิตรฯ ได้ทยอยเดินทางเข้ามาสมทบมากขึ้นประมาณ 20,000 คน ทำให้การเดินทางทางอากาศไปสู่ท่าอากาศยานนานาชาติอื่น ๆ ต้องหยุดลงและสายการบินที่มีกำหนดลงจอด ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิต้องไปลงจอด ณ ท่าอากาศยานอู่ตะเภาแทนแต่เหตุการณ์ได้บานปลายเพิ่มมากขึ้นเมื่อเวลาประมาณ 21.00 น. ของวันที่ 25 พฤศจิกายน กลุ่มผู้ชุมนุมทำการบุกเข้าไปยังอาคารผู้โดยสารชั้น 2 และ ชั้น 4 ของสนามบินสุวรรณภูมิ นายเสรีรัตน์ ประสุตานนท์ ผู้อำนวยการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (ทอท.) ได้กล่าวว่า”หลายฝ่ายที่เกี่ยวข้องประเมินสถานการณ์แล้วเห็นว่าไม่สามารถควบคุมเหตุการณ์ได้และมีความเห็นให้ปิดการให้บริการสนามบินสุวรรณภูมิทั้งขาเข้า-และขาออกไปก่อนโดยไม่มีกำหนด โดยเฉพาะขาออกไม่ให้เครื่องบินทั้งหมดบินขึ้น” (ไทยนิวส์, 2551) และจากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้คณะรัฐมนตรีมีมติประกาศพระราชกำหนดในสถานการณ์ฉุกเฉินควบคุมพื้นที่บริเวณดอนเมืองและสุวรรณภูมิในวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551 โดยพื้นที่ดอนเมืองได้มอบหมายอย่างชัดเจนให้ พล.ต.ท.สุชาติ เหมือนแก้ว ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นผู้รับผิดชอบ ส่วนพื้นที่สุวรรณภูมิมอบหมายให้ พล.ต.ท.ฉลอง สนใจ ผู้บัญชาการตำรวจภูธร ภาค 1 เป็นผู้รับผิดชอบ

ดังนั้น ผลกระทบที่ตามมา ได้แก่

1. **ด้านเศรษฐกิจ** หากนับตั้งแต่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิต้องปิดให้บริการในวันที่ 25 พฤศจิกายน - 1 ธันวาคม 2551 ทำให้สูญเสียรายได้ไปกว่า 350 ล้านบาท ซึ่งยังไม่รวมความ

เสียหายของผู้ประกอบการการขนส่งสินค้าทางอากาศที่ไม่สามารถนำเข้าและส่งออกสินค้าไปยังต่างประเทศได้อีกประมาณกว่า 25,000 ล้านบาท ธุรกิจการบินต้องสูญเสียรายได้ (เฉพาะการบินไทย) จากการประกอบการหลักถึงวันละกว่า 500-600 ล้านบาท ซึ่งมีการทำการบินขึ้นลงมากกว่า 140 เที่ยวบิน และให้บริการผู้โดยสารกว่าวันละ 30,000 คน และยักรวมถึงธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ครีวการบิน อุตสาหกรรมท่องเที่ยว หรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องในสนามบินที่ต้องหยุดประกอบกิจการ เช่น ร้านค้าปลอดภาษี ร้านอาหาร ร้านนวดสปา ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น

2. ด้านความน่าเชื่อถือและภาพพจน์ของประเทศ นายสันติ วิลาสศักดานนท์ ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย กล่าวว่า การชุมนุมของกลุ่มพันธมิตรฯ สามารถสะท้อนถึงสถานการณ์การเมืองและความมั่นคงของประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศ ทำให้ต่างชาติขาดความเชื่อมั่นที่จะเข้ามาลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนจากต่างประเทศ รวมทั้งกระทบต่อบรรยากาศการใช้จ่ายของภาคประชาชนภายในประเทศด้วย (วิกิพีเดีย, 2551)

ในขณะที่ Standard & Poor's (S&P) และ Fitch ได้ประกาศปรับลดแนวโน้มอันดับความน่าเชื่อถือของไทยลงจากปัญหาทางการเมืองในประเทศที่ยังคงยืดเยื้อ โดยเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2551 S&P ได้ประกาศทบทวนแนวโน้มอันดับความน่าเชื่อถือของประเทศไทยลงสู่ 'เชิงลบ' จากเดิม 'มีเสถียรภาพ' อย่างไรก็ตาม S&P ยังคงอันดับความน่าเชื่อถือสำหรับตราสารหนี้สกุลเงินต่างประเทศ และสำหรับตราสารหนี้สกุลเงินในประเทศไว้ที่ระดับเดิม คือ 'BBB+/A-2' และ 'A/A-1' ตามลำดับ โดย S&P มองว่า การยึดครองสนามบินนานาชาติทั้ง 2 แห่งโดยกลุ่มพันธมิตรฯ เพิ่มความเสี่ยงต่ออันดับความน่าเชื่อถือและเศรษฐกิจของประเทศไทย (วิกิพีเดีย, 2551)

3. ด้านความเสียหายต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สื่อทั่วโลกได้มีการนำเสนอเรื่องนักท่องเที่ยวที่ตกค้างในประเทศไทยและนักท่องเที่ยวชาวไทยตกค้างในต่างประเทศเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง และภาพพจน์ของประเทศที่ถูกสื่อต่างประเทศเผยแพร่ออกไปทั้งภาพความรุนแรง ความขัดแย้งและความผิดหวังของนักท่องเที่ยวที่ต้องตกเครื่องและต้องใช้ชีวิตอยู่ในสนามบิน ทำให้นักท่องเที่ยวขาดความเชื่อมั่นและยังมีความกลัวในการตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย

ภาพที่ 1.1

สัญลักษณ์กลุ่มพันธมิตรประชาชนประชาธิปไตย และสัญลักษณ์
กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยเพื่อต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ

สัญลักษณ์กลุ่มพันธมิตรประชาชน
ประชาธิปไตย

สัญลักษณ์กลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตย
เพื่อต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ

หลังจากที่ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยคดียุบพรรคพลังประชาชน พรรคชาติไทย และพรรคมหาชนประชาธิปไตย อันเนื่องมาจากกรณีทุจริตการเลือกตั้งของนายยงยุทธ ตียะไพรัช ศาลรัฐธรรมนูญอ่านคำวินิจฉัย เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม แล้ว กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยได้ออกแถลงการณ์ฉบับที่ 27/2551 ประกาศยุติการชุมนุมซึ่งใช้เวลาต่อเนื่องยาวนานที่สุดในประวัติศาสตร์การเมืองไทยถึง 193 วัน เนื่องจากการชุมนุมได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ (วิกิพีเดีย, 2551) คือ

1. สามารถพิทักษ์รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้เป็นผลสำเร็จ จนทำให้เกิดการยุบพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลที่ทุจริตการเลือกตั้งถึง 3 พรรคการเมือง
2. สามารถขับไล่รัฐบาลนายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ซึ่งเป็นรัฐบาลหุ่นเชิดของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ได้เป็นผลสำเร็จ

ดังนั้น กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาชนเพื่อประชาธิปไตยจึงได้ประกาศยุติการชุมนุมทั้งที่ทำเนียบรัฐบาล สนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิและสนามบินดอนเมือง ในวันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2551

จากปัญหาทางการเมือง ความไม่ลงรอยกันที่มีการสะสมมาเป็นระยะเวลายาวนาน จนกลายเป็นภาวะวิกฤต โดยจากการนำเสนอผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นเกิดความเสียหายติดอันดับต้น ๆ ของความเสียหายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากวิกฤต

การเมือง เนื่องจากอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้มีความเกี่ยวโยงทั้งเรื่องเศรษฐกิจ การค้า ความเป็นอยู่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งความเชื่อมั่นจากนักท่องเที่ยว และชื่อเสียงของประเทศชาติด้วย ดังนั้น หน่วยงานหลักที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและดำเนินกิจการเกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อีกทั้งเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ ความเข้าใจ อันดีและทำการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว คือ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ การบริหาร การสื่อสารและการวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤตทางการเมืองที่เกิดขึ้นของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ว่ามีการดำเนินงานเป็นอย่างไร เพื่อที่จะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กลับคืนมาอย่างรวดเร็วและรักษาภาพพจน์ที่ดีของประเทศ

ปัญหานำวิจัย

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในด้านการบริหารการสื่อสารในภาวะวิกฤตทางการเมืองอย่างไร
2. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) มีการวางแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤตทางการเมืองอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในด้านการบริหารการสื่อสารในภาวะวิกฤตทางการเมืองของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. เพื่อศึกษาแผนกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤตทางการเมืองของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้จะทำการศึกษาการดำเนินงานประชาสัมพันธ์และการบริหารการสื่อสารของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เฉพาะกรณีภาวะวิกฤตการปิดสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ และสนามบินดอนเมือง ระหว่างวันที่ 25 พฤศจิกายน ถึง วันที่ 3 ธันวาคม 2551 โดยใช้วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบ

เจาะลึก (In-depth Interview) บุคลากรที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องหรือมีส่วนรับผิดชอบด้านการวางแผนกลยุทธ์และการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤต ซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่ ระดับนโยบาย และระดับปฏิบัติการ ระหว่างเดือนมีนาคม-เดือนมิถุนายน 2552 และทำการวิเคราะห์จากเอกสาร

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์บุคลากรในองค์กรการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) แต่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งของบุคลากรในองค์กร จึงให้ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลหรือไม่ได้รับความชัดเจนของข้อมูลในบางส่วน

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ หมายถึง วิธีการหรือแนวทางที่ถูกกำหนดไว้ เพื่อให้ทำให้การดำเนินงานประชาสัมพันธ์บรรลุสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ภาวะวิกฤต หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นอย่างกะทันหัน และไม่สามารถคาดเดาล่วงหน้าได้ สร้างความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สินทั้งของประชาชนและสาธารณะ ส่งผลกระทบต่อชื่อเสียง ภาพพจน์และความเชื่อมั่นที่มีต่อประเทศชาติ

ภาวะวิกฤตทางการเมือง หมายถึง กลุ่มคนสองกลุ่มนั่นคือ กลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยและกลุ่มแนวร่วมประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.) มีความคิดเห็นทางการเมืองขัดแย้งกันนำไปสู่การปะทะ กระทั่งกันจนก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ทรัพย์สินทั้งของประชาชนและสาธารณะรวมทั้งชื่อเสียง ภาพพจน์และความเชื่อมั่นที่มีต่อประเทศชาติ รัฐบาลจึงมีการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน (พ.ร.ก.) ในวันที่ 2 กันยายน 2551 และวันที่ 27 พฤศจิกายน 2551

การบริหารการสื่อสารในภาวะวิกฤต หมายถึง การบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารและการใช้สื่อประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤต

การประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤตทางการเมือง หมายถึง การสื่อสารประชาสัมพันธ์ข่าวสารสู่สาธารณชนเพื่อคลี่คลายวิกฤตทางการเมืองให้มีสถานการณ์เบาบางลงและให้มีผลกระทบต่อประชาชนน้อยที่สุด

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) Tourism Authority of Thailand (TAT) หมายถึง หน่วยงานรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามประกาศพระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดอยู่

ภายใต้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารการจัดการตลาดการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในด้านการบริหารการสื่อสารในภาวะวิกฤตทางการเมืองของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
2. ได้ทราบถึงแผนกลยุทธ์ประชาสัมพันธ์ในภาวะวิกฤตทางการเมืองของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
3. สามารถนำผลการศึกษาวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนากลยุทธ์หรือการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ในภาวะวิกฤตอื่นที่อาจเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต